

Prof. Dr. H. LEBERT, *Handboek der Praktische Geneeskunde*; naar den tweeden Hoogduitschen druk [vertaald] door Dr. A. DRIELSMA, Med. Doctor te Zwolle; deel II, III en IV (slot), Groningen, J. B. WOLTERS, 1862 en 1863. 8°. f 14.50.

In den voorlaatsten Jaarg. van dit *Tijdschrift* (blz. 491—492) kondigde ik kortelijk aan het toen nog slechts verschenen eerste deel van dit Handboek. Het getuigt alzoo van eene loffelijke en niet alledaagsche voortvarendheid, aan de zijde van Vertaler en Uitgever beide, dat wij nu reeds in het bezit zijn van het geheele, omvangrijke werk (4 deelen van te zamen meer dan 140 vel druks).

Bij mijne aankondiging van het eerste deel had ik een tweeledig doel voor oogen. Vooreerst, de aandacht der Geneeskundigen ten onzent te vestigen op de in het licht verschijnende vertaling van een zoo uitstekend Handboek der Praktische Geneeskunde, als dat van LEBERT is; en in de tweede plaats eenige wenken te geven, wier opvolging, bij de vertaling der volgende deelen, geacht moest worden te zullen strekken ter vermeerdering van de waarde der vertaling. De uitmuntende bearbeiding van het werk door LEBERT, waaromtrent ik in eenige bijzonderheden trad, gaf mij de aanleiding om er de oplettendheid op te vestigen, even als juist ook die groote verdienstelijkheid van den oorspronkelijken arbeid mij noopte tot het uitspreken van den gemotiveerden wensch, dat de Nederduitsche vertaling meer en meer in verdienstelijkheid mogt overeenstemmen met den inhoud des werks.

Over dezen laatsten behoef ik nu niets meer te zeggen. Maar ik acht mij verplicht, de getuigenis af te leggen, dat het onderzoek der verdere deelen van het werk mij heeft doen zien, dat de wensch, die ik na het in het licht verschijnen van het eerste deel en naar aanleiding daarvan uitsprak, allezins is vervuld. De geachte Vertaler blijkt allezins op prijs te stellen vorderingen in de moeilijke kunst van vertalen gemaakt te hebben, en laat de vertaling zich thans over het geheel zeer aangenaam lezen. Op enkele tekortkomingen de aandacht te vestigen, ligt in geen deele in mijn plan; te minder, omdat volmaakt werk te vorderen ook ten aanzien van vertalingen (vooral van een werk van zoo grooten omvang, als het onderwerpelijke) een onredelijken eisch zou wezen. De geachte Vertaler heeft zich even loffelijk, als ijverig van zijne taak gekweten: — Ziet daar de slotsom van deze mijne nadere aankondiging!

Wat betreft de uitvoering dezer vertaling aan den kant des uitgevers, deze heeft gezorgd voor fraai papier, voor scherpen en kompressen druk en — wat vooral niet mag voorbijgezien worden — voor een betrekkelijk goedkoop prijs. (De vertaling toch kost *minder*, dan het Hoogduitsche werk.)

Groningen, 4 December 1862.

ALI COHEN.

INGEZONDEN STUK.

Uit het referaat, dat ik (vorigen Jaargang, blz. 596—597) van de Brochure van Dr. KERBERT heb gegeven, blijkt (aldaar, blz. 597, 1ste kolom, regel 6 v. o.), dat ik ook het punt, door den Heer K., blz. 78 hier voren, aangeroerd, volkomen juist heb opgevat en teruggegeven. De Heer K. heeft echter gelijk, dat het n^o., waaronder zijne Brochure is geregistreerd (XLVIII), niet behoorde voor te komen dáar, waar ik (op blz. 41 hier voren) sprak van de partij n°. 1, die tegen de territoriale uitbreiding van art. 16, Ontwerp II, gestemd is. Bij het nogmaals

lezen van blz. 46, 1ste kolom, regel 8 v. b., zal hij zien, dat ik hem — en voorzeker geheel terecht — tot de partij n°. 2 heb gerekend, waarvan ik op blz. 41, vier regels lager dan n°. 1, heb gesproken. De onnaauwkeurigheid, die gezegd moet worden te zijn begaan, komt dus hierop neder, dat niet *de meening* van den aangehaalden Schrijver onjuist is voorgesteld (zie blz. 597 Jaargang 1862 en blz. 46 Jaargang 1863), maar dat zijn cijfer (n°. XLVIII) op blz. 41 hier voren bij vergissing onder de eerste rubriek is opgenomen, in plaats van onder de tweede, waar het cijfer ten onrechte niet voorkomt, zoo als blijkt uit blz. 46 daaropvolgende, waar van de opinie van den Heer K. wordt melding gemaakt bij de behandeling van het stelsel der tweede partij, die ook in het vervolg de beperkingen der bevoegdheden van 1818 wenschelijk, althans consequenter acht.

13 Januarij 1863.

A. CN.

BERIGTEN.

BUITENLAND.

FRANKRIJK. — Voor eenige dagen zijn in de *Gazette Medicale de Lyon* belangrijke artikelen van DIDAY en CHAS-SAGNY, *Over de voorkoming der syphilis bij de glasblazers*, verschenen. In de glasblazerijen van het District Rive de Gier (Loire-departement) waren in de laatste tijden talrijke voorbeelden van syphilitische besmetting aan mondholte en lippen onder de glasblazers voorgekomen. ROLLET had er reeds in 1859 als bewijsgrond voor de contagieusiteit der secundaire syphilis op gewezen, dat het contagium der „plaques muqueuses” in deze gevallen door den blaaspijp (canne), waarvan zich een syphilitisch werkmán gedurende het glasblazen bedient, op zijne medearbeiders wordt overgebracht. Soortgelijke gevallen hadden zich in de jongste dagen zoo dikwerf herhaald, dat de arbeiders uit eigen beweging zich tot de Maire gewend hebben, met het verzoek, om bij ieder werkmán een geneeskundig onderzoek van de lippen en mondholte te doen plaats grijpen. Eene aanschrijving in dien geest door den Maire aan de fabriekanten gerigt, had ten gevolge, dat verscheidene syphilitische werklieden aan eene geneeskundige behandeling onderworpen en van de gezonde tijdelijk geïsoleerd zijn geworden. Op DIDAY's voorstel wordt in vele glasblazerijen thans ieder werkmán van een afzonderlijk mondstuk (embout), uitsluitend voor zijn gebruik, voorzien, hetgeen door hem op den blaaspijp geplaatst wordt.

— MALGAIGNE heeft werkelijk met 1° Januarij van dit jaar zijn ontslag uit de Charité aangevraagd en verkregen. De heilkundige dienst wordt gedurende dit jaar door de volgende Geneesheeren bij de verschillende Gasthuizen te Parijs waargenomen:

bij de Charité	door DENONVILLIERS,
„ „ Pitié	„ RICHET,
„ Lariboisiere	„ CUSCO,
„ het Hôpital du Midi	„ FOLLIN,
„ „ „ Cochin	„ RICHARD,
„ de Salpêtrière	„ BROCA,
„ „ Lourcine	„ BAUCHET,
„ Bicêtre	„ FOUCHER,
„ Les Enfants assistés	„ DOLBEAU.

DUITSCHLAND. — De Vergadering van Duitse Psychiaters, in September te Dresden gehouden, heeft ter verkrijging der 100 thalers (goud), door het *Allgem. Zeitschr. f. Psych.* uitgelooft, de volgende prijsvraag gesteld: „Welke